

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 11C/87/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314209899
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Pytliaková Dr.
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2014:5314209899.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Adrianou Pytliakovou, PhD., v právnej veci navrhovateľa N. R., nar. X.X.XXXX, bytom X. J. XXXX, XXX XX X. Q. X., proti odporkyni J. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom I.. X.J. XXXX, XXX XX X. Q. X., o určenie manželského výživného, takto

r o z h o d o l :

Návrh v celom rozsahu sa z a m i e t a .

Odporkyni náhrada trov konania sa n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podaným návrhom domáhal sa určenia manželského výživného vo vzťahu k odporkyni vo výške 27,-Eur mesačne od 20.11.2014. Návrh odôvodnil tým, že s odporkyňou uzatvoril manželstvo XX.X.XXXX. Z manželstva pochádzajú 3 deti, ktoré sú už plnoleté a samostatné. V súčasnosti navrhovateľ je bez zamestnania, odporkyňa je tiež nezamestnaná. Z dôvodu pretrvávajúcich nezhôd odsťahoval sa zo spoločnej domácnosti ku svojim rodičom a odvtedy s odporkyňou nekomunikuje.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporkyne, sobášnym listom účastníkov konania, lustráciou v Sociálnej poisťovni, správou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor služieb zamestnanosti Čadca mal zistený tento skutkový stav:

Účastníci konania sú manželia, manželstvo uzatvorili XX.X.XXXX v X. Q. X..

Výsluchom odporkyne súd mal preukázané, že s navrhovateľom nežije v spoločnej domácnosti už 20 rokov. Odsťahoval sa z toho dôvodu, že pretrvávali nezhody pre nadmerné požívanie alkoholických nápojov zo strany navrhovateľa. Odporkyňa v marci roku 2014 podala návrh na Okresný súd Čadca o rozvod, ktoré konanie je tu vedené pod sp. zn. 5C/55/2014. Doposiaľ pojednávanie vo veci neprebehlo, pretože navrhovateľka si podala návrh na oslobodenie od povinnosti platiť súdne poplatky. Odporkyňa tvrdila, že z manželstva pochádzajú 3 deti, ktoré sú už plnoleté. V minulosti bol navrhovateľ zviazaný prispievať na výživu detí 2-krát po 600,-Sk mesačne a 1-krát 550,- Sk mesačne. V čase, keď najstaršia dcéra skončila štúdium, stala sa samostatne zárobkovo činnou osobou, výživné bolo upravené už len vo vzťahu k dvom deťom, a to vo výške 1.200,- Sk a 1.000,- Sk mesačne. Navrhovateľ si vyživovaciu povinnosť ani riadne neplnil. Návrh navrhovateľa odporkyňa označila za nezmyselný vzhľadom k tomu, že navrhovateľ je vyučený ako stolár, pokiaľ by pracoval vo svojom odbore mohol by si zabezpečiť finančné prostriedky. Dané remeslo by mu to umožňovalo, a to či v pracovnom pomere alebo brigádnicke. 10 rokov takúto činnosť navrhovateľ už nevykonáva, stretávajú sa u neho v dome rôzni ľudia, požívajú alkoholické nápoje vo väčšom rozsahu. Odporkyňa poukázala na to, že nemá finančné prostriedky

k tomu, aby ešte navrhovateľovi prispievala na výživné. Považuje to aj v rozpore s dobrými mravmi vzhľadom k tomu, že v minulosti navrhovateľ nepodieľal sa na plnení vyživovacích povinností vo vzťahu k svojim maloletým deťom zodpovedným prístupom. Odporkyňa je vlastníčkou rodinného domu spolu so svojim bratom, ktorý zdedila po svojich rodičoch. V súčasnosti býva u priateľa. Je poberateľkou len sociálnych dávok vo výške 60,- Eur mesačne a poberá príspevok na bývanie, ktorý spolu so sociálnymi dávkami predstavuje 118,- Eur mesačne. Jej priateľ je dôchodca, býva u neho v rodinnom dome.

Lustráciou v Sociálnej poisťovni, pobočka Čadca súd zistil, že navrhovateľ nepoberá dávku v nezamestnanosti. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, odbor služieb zamestnanosti súd mal preukázané, že navrhovateľ je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 25.11.2013 naďalej. Počas evidencie menovanému nebolo ponúknuté voľné pracovné miesto v jeho profesii. Od 24.8.2014 je práceneschopný naďalej.

Odporkyňa počas evidencie o zamestnanie od 6.3.2013 bola práceneschopná od 7.8.2013 do 6.8.2014. Od 16.9.2014 je práceneschopná naďalej. Nebolo jej ponúknuté voľné pracovné miesto v jej profesii.

Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine - manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine - pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu. Rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine - výživné nemožno priznať, ak by bolo v rozpore s dobrými mravmi. To neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

V danom prípade v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. súd rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa, nakoľko tento bol riadne predvolaný na pojednávanie, nežiadal o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Súd rozhodol na základe obsahu spisu a v ňom vykonaných dôkazov.

Vyhodnotením vykonaného dokazovania súd dospel k právnomu záveru, že účastníci konania sú síce manželia, majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť, avšak pre splnenie a naplnenie základných predpokladov, v zmysle ktorých by súd odporkyňu mal zaviazat' prispievať na výživu navrhovateľa titulom manželského výživného je nevyhnutné preukázanie životnej úrovne oboch manželov v rovnakom rozsahu. V danom smere mal súd preukázané, že navrhovateľ aj odporkyňa sú vedení v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nebolo im poskytnuté vhodné zamestnanie v rozsahu ich profesie. V danom prípade pri určení vyživovacej povinnosti súd prihliadol aj na tú skutočnosť, že odporkyňa mala v starostlivosti deti, ktoré v súčasnej dobe sú už plnoleté, sama im zabezpečovala potrebnú starostlivosť a podmienky k tomu, aby mohli ukončiť štúdium vo svojich zvolených oboroch. Navrhovateľ práve tým, že si vyživovaciu povinnosť riadne neplnil, nezodpovedným prístupom vo vzťahu k svojim deťom podieľal sa na plnení výživného na základe rozhodnutia súdu. Súd je toho právneho názoru, že výživné pokiaľ by súd rozhodol v zmysle návrhu navrhovateľa, by bolo aj v rozpore s dobrými mravmi vychádzajúc z tej skutočnosti, že navrhovateľ v konaní neosvedčil svoju situáciu, do ktorej sa dostal a je zrejmé, že v takejto sa nachádza dlhodobo a vychádzajúc aj z vykonaného dokazovania správy Sociálnej poisťovne, Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, životná úroveň oboch manželov je v zásade rovnaká. Príjmom odporkyne sú len sociálne dávky a príspevok na bývanie vo výške 118,- Eur. Z takéhoto finančného zabezpečenia nie je možné určiť výživné vo vzťahu k navrhovateľovi, ktorý nepreukázal, ani v návrhu neoznačil dôkazy, pre ktoré by súd mal v zmysle podaného návrhu rozhodnúť. Z uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľa zamietol.

V zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. odporkyňa bola v konaní úspešná, vzniklo jej právo na náhradu trov konania voči navrhovateľovi. Odporkyni žiadne trovy nevznikli, preto súd jej náhradu trov konania nepriznal.

V danom prípade návrh bol zamietnutý, preto nevznikla poplatková povinnosť vo vzťahu k odporkyni na zaplatenie súdneho poplatku v zmysle § 2 ods. 2 zákona č. 71/92 Zb.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p. - musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované, je potrebné ho predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. (sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali, bol odvolacím súdom schválený zmier),

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.